

Per segon any, la QUAM ha parlat de les Adoberies. Durant una setmana, 37 joves de vuit països –participants en un màster sobre paisatge i patrimoni

de la UAB– van treballar a Vic pensant propostes de futur per al barri. La pluja d'idees contrasta amb la realitat, que avança molt a poc a poc. L'anul·lació del

POUM no hi ajuda, però l'Ajuntament està buscant alternatives 'viabls' per poder començar a actuar, juntament amb els propietaris.

Adoberies, mirant el futur

Estudiants de vuit països han participat en la QUAM donant idees sobre el barri

Els participants en la QUAM, davant de les Adoberies, dissabte abans de presentar les conclusions dels seus treballs

Vic

Jordi Vilarrodà

Eren 37 estudiants procedents de diferents llocs del món, de 13 ciutats i 8 països diferents. Des d'Itàlia i Espanya, des de Polònia i Xile, des de Sèrbia al Japó. Només dos són osonencs, que ja sabien com eren les Adoberies de Vic. La resta, les han vist per primera vegada durant la setmana que han passat a la QUAM, les jornades anuals que organitza ACVic, Centre d'Arts Contemporànies i que per segona vegada s'han centrat en aquest element del patrimoni arquitectònic i cultural de la ciutat. Aquest cop, per fer-ho, han buscat la complicitat del Màster en Intervenció i Gestió del Paisatge i el Patrimoni, que des de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) dirigeix el geògraf Francesc Muñoz. Sobre els vells edificis s'hi han projectat 37 mirades joves i obertes, que després d'una immersió *exprés* en la història del barri han aportat idees per al seu futur, que continua essent molt incert. Dissabte acabaven la seva setmana de treball amb una fotografia davant de les Adoberies i una exposició dels seus treballs a l'ACVic, que des de l'altra banda del

Una proposta des d'Osona

Vic Marcel Pujols, de Vic, i Anna Sitjà, de Sant Hipòlit de Voltregà, són els dos únics osonencs que van participar en el taller de la QUAM, més internacional que mai. Col·laborant amb altres estudiants van presentar una de les propostes més concretes de les jornades. D'una part, es tractaria de crear una ruta turística *alternativa* de Vic, que guiés els visitants pel patrimoni industrial de la ciutat dels segles XIX i XX, poc explotat. "Incloure les Adoberies en l'imaginari urbà", diu el seu projecte. També consideren que el barri esdevingui "una porta d'entrada al Vic sud, a través de la Calla". Entre les

idees més ambicioses que inclouen hi hauria la creació d'una plaça al solar buit (que ocupava una adoberia que es va cremar). Sota el nom de La Clota, seria una plataforma a nivell de carrer (com es pot veure a la imatge), que connectaria el

carrer interior del barri amb el Mèder a través d'unes escales. També proposen que la primera adoberia que es veu entrant al barri des de la rambla dels Montcada sigui una mena de gran i atractiva "entrada principal" del sector.

Mèder es mira els vells edificis i dispara idees que, potser, un dia seran realitat.

Ramon Parramon, director de l'ACVic, hi posa el marc teòric: "Repensar el paisatge entès com una construcció comunitària". Entre tots s'ha anat fent, al llarg del temps i com a resultat de la vida, de la feina... Francesc Muñoz hi posa el concepte en anglès:

ordinary landscape. Paisatge quotidià, en traducció aproximada. "Una gran varietat d'elements que expliquen com va ser el passat, com un grup humà ha modelat el paisatge", diu. En aquest cas, els adobers. Vol fugir tant de les "mirades nostàlgiques" com dels que volen "renovar per renovar". I sobretot, no perdre un espai prototipus,

ara que totes les ciutats tendeixen a assemblar-se massa. "En aquest món de la *urbanització* és necessari subratllar allò que té una ciutat de comú, però també allò que té d'únic, fer evidents els valors de la cultura local", diu Muñoz.

Entre les propostes n'hi ha de tot tipus. Intervencions artístiques efímeres però que

ajuden a donar valor al barri abans fins i tot que s'hi facin reformes. Implicar-hi totes les *forces vives* de la ciutat, des de Creació i la Universitat fins a L'Atlàntida, tan a prop, a banda d'Ajuntament i propietaris. Crear un parc fluvial, de forma que el Mèder i el seu entorn siguin un atractiu per a les Adoberies. Situar en la primera adoberia un centre d'interpretació i recuperar una *marca* de Vic associada amb la pell. Més o menys benintencionades, més o menys factibles. Fabiana Palmero, regidora d'Urbanisme de l'Ajuntament, està "força contenta" del que ha sortit enguany de la QUAM. "Més realista, amb moltes propostes de temporalitat d'usos". Veuen possible que algunes d'aquestes idees es puguin materialitzar.

No serà en quatre dies, però. L'Ajuntament treballava en un Pla Especial per al sector que l'abordava des de tots els fronts: patrimoni arqueològic (inclouent-hi la

L'Ajuntament insisteix que qualsevol solució ha de ser "viable"

maquinària), estudi de viabilitat econòmica, plans de protecció civil en cas d'inundació com a alternativa als grans murs que demanava l'Agència Catalana de l'Aigua... L'anul·lació del POUM de Vic ha fet impossible tirar endavant el Pla Especial de les Adoberies fins que no n'hi hagi un de nou, i això pot trigar. Mentrestant, es vol tramitar "una modificació del Pla General vigent" perquè ja es pugui començar a actuar. Palmero insisteix que qualsevol solució ha de ser "viable", i ha de comptar amb la complicitat dels propietaris dels immobles. Està segura que hi serà, que la majoria ja no veuen les Adoberies com una gallina dels ous d'or que pugui atreure algun promotor sinó que s'hi impliquen ells mateixos. I la seva condició d'arquitecta aflora quan diu que caldrà trobar un equilibri "entre protecció i valentia", perquè una obsessió a protegir els més petits elements dels edificis pot fer inviable qualsevol projecte per recuperar-los. I cada hivern que passa, sembla un miracle que les Adoberies encara aguantin.